

[Jensen-Stevns.]

Oplysninger og om Tilvejebringelse af Oplysninger om Ting, som man i og for sig godt kunde undvære. Jeg takker imidlertid det ærede Medlem, fordi han har bragt denne Sag paa Bane, og jeg tvivler ikke om, at Tingets ærede Medlemmer vil lægge sig den Sag paa Sinde.

Det samme ærede Medlem mente, at Borgmesteren burde være Formand for Brandkommissionen og Sundhedskommissionen. Forholdene i saa Henseende kan muligvis ligge noget forskelligt i Købstæderne, efter som de hører til de større eller dog i det mindste noget større Købstæder, eller de hører til de smaa Købstæder. Jeg er for Resten ved adskillige Lejligheder stødt paa det samme Forhold: at i de noget større Købstæder, hvor man har et tilfredsstillende kommunalt Embedsmaskineri, hvor man har en kommunal Tjenestemandsstand, som er tilstrækkeligt inde i de forskellige Spørgsmaal, der ser man med nogen Sympati paa, at det kommunale Arbejdsomraade bliver udvidet, fordi man har det fornødne Mandskab til sin Bistand, saaledes at man virkelig kan røgte Opgaverne. Men det stiller sig jo noget anderledes i de mindre Byer, hvor den Bistand, som er til Borgmesterens Raadighed, i mange Tilfælde er ringe, og hvor de Krav, der stilles til ham personlig, derfor er saa meget større. I disse Byer tror jeg ingenlunde, det vilde blive hilst med Bifald, om man paa den Maade, som det ærede Medlem ønsker det, udvidede Borgmesterens Arbejdsomraade; og det beder jeg taget i Betragtning ved Sagens videre Behandling.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds talte endvidere om Vederlag til Næstformanden og eventuelt til de andre Byraadsmedlemmer. Jeg vil advare meget imod, at man forfølger den Tanke. Der er jo i vore Dage en meget stærk Kritik fremme i Almenheden over de offentlige Udgifters Størrelse, navnlig de offentlige Udgifter, der bestaar i personlige Vederlag. Jeg tror, det vilde være svækkende for Kommunal-mændenes Anseelse, hvis vi kom ind paa at betale dem for deres Arbejde. Jeg mener, at man af Hensyn til det kommunale Liv bør holde paa, at Stillingerne som Medlem af Byraad o. s. v. som hidtil vedbliver at være ulønnede borgerlige Ombud.

Det ærede Medlem var ogsaa stærkt inde paa de Paragraffer, som omhandler Forholdet mellem Kommunerne og Inden-

rigsministeriet, og det glædede mig, at det ærede Medlem fremhævede, at et vist Over-tilsyn skulde der jo være. Den Kritik, han rettede mod Lovforslagets § 23, har derfor kun kunnet være begrundet i rene Hensigtsmæssighedsbetragtninger, og under de Omstændigheder maa jeg fastholde Haabet om, at det under Sagens fortsatte Behandling skal kunne lykkes os paa dette Omraade at finde en Formulering, som man fra alle Sider kan føle sig tilfreds med. Det har desværre været saadan i en Periode, at der har været stadige eller i det mindste jævnlige Gnidninger mellem forskellige Kommuner og Indenrigsministeriet angaaende den rette Afgrænsning af Ministeriets Tilsynsomraade. Det vilde være meget ønskeligt for Udviklingen af vort Kommunalliv i Købstæderne, om man kunde naa til en Afslutning paa dette Forhold derved, at vi enedes om en Af-fattelse af de paagældende Paragraffer, som man fra alle Sider kunde føle sig tilfreds med. Men jeg vil gentage, hvad jeg udtalte forleden Dag, at selvfølgelig skal vi bevare ikke blot et Tilsyn, men et virkelig effektivt Tilsyn, fordi dette Tilsyn har sin store Betydning som Garant for Kommunernes Kreditgrundlag, men dernæst ogsaa, fordi Staten under vanskelige Forhold kan blive nødsaget til at komme en eller anden nødstedt Kommune til Hjælp. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at man i flere af vore Nabolande har haft en noget anden Praksis og tillige en noget anden Lovgivning paa dette Omraade end den, der gælder her i Landet. Men i de Lande, hvor Tilsynet har været alt for slapt, har man ikke haft nogen Grund til at glæde sig derover. Jeg skal nævne, at i 1917 afskaffede man i Finland fuldstændig Kommunernes Forelæggelsespligt, deres understållingsskyldighed, som det hedder paa Svensk, overfor Ministeriet. Men efter at man i et Par Aar havde prøvet denne kommunale Uafhængighed, vendte man i 1919 tilbage til den tidligere Tilstand, saaledes at Centralregeringen i Helsingfors fik sine hidtidige Rettigheder og Forpligtelser tilbage. Jeg skal fremdeles nævne, at man i den norske Kommunalforvaltning har haft den Bestemmelse, at der kun skulde udkræves ministerielt Samtykke til Optagelsen af saadanne Laan, som ikke kunde tilbagebetales i Løbet af en 5-aarig Periode, og denne Bestemmelse har været i allerhøjeste Grad skæbnesvan-ger for den norske Kommunalforvaltning. Jeg vil gerne oplæse et Par Sætninger af